

Rasmussens tid som skatteminister; det er der jo ikke noget mærkeligt i.

Der er flere, der har været inde på befolkningens moral, og jeg er meget enig i de betragtninger, som statsministeren kom med, og også enig i konkurrencebetragtningerne: at det er konkurrenceforvridende, hvis ikke alle sættes til at overholde loven. Det siger sig selv. Men vi bør også se på, hvordan vi har indrettet os herinde med de alt for mange love med alt for mange huller i.

Så kunne jeg godt forstå på skatteministeren, at jeg jo ikke vidste noget om skattelovgivning, men nu har vi jo siddet i Skatteudvalget sammen for mange år siden, og jeg har i hvert fald prøvet det, som skatteministeren ikke har, nemlig været anklager i skattesager.

Der er ikke den samme retssikkerhed. Der er i alt for høj grad omvendt bevisbyrde eller noget, der i hvert fald næsten opfattes på den måde, og som i praksis virker på denne måde. Der er alt for mange adgangsbestemmelser for andre myndigheder end politiet, hvor der ikke er de samme processuelle regler for skattemyndighederne, som der er for politiet, og derfor har borgerne mindre retssikkerhed.

Man kan undertiden få den opfattelse, at sådan som sagsomkostningssystemet er indrettet, så er det kun de rige, der kan få deres ret. Det er jo en pudsigt socialdemokratisk betragtning, at det skal være på den måde, at kun de velhavende kan få deres ret.

Men jeg har lyttet til skatteministerens betragtninger om retssikkerhed, og jeg ser derfor frem til, at det retssikkerhedsreformforslag, som Venstre har fremsat flere gange, nu omsider også kan få regeringens opbakning, sådan så vi kan få ryddet op i det her, sådan så retssikkerheden også for dem, der overtræder skattelove og mere formelle love, bliver af samme karakter som de meget grove straffelovsovertrædelser. Det er der brug for. Retssikkerheden for borgerne er for ringe i dag.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 185: Forslag til lov om statstilskud til zoologiske anlæg.

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (Fremsat 2/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Da denne lov sidst var til behandling her i salen, var der en anden formand for Folketinget, det var nemlig K.B. Andersen. Ved afslutningen af en meget lang, meget hård, meget besværlig debat om de zoologiske anlæg rejste formanden sig og afsluttede debatten med at sige, at han konstaterede, at denne lov var for dyr. Det kunne han gøre med en vis ret. Den omfattede jo dyr, men ikke alle dyr.

Nu skal jeg ikke anbefale den nuværende formand, hvordan han vil afslutte debatten om denne her sag, men hvis han ville gøre det på nogenlunde samme måde som den tidligere formand, så ville han kunne sige, at denne lov er for alle dyr. Det var den nemlig ikke sidst. Der var de dyr, der svømmer i vandet ikke med, det er de nu.

Nu har vi altså zoologiske anlæg, vi har akvarier og terrarier med, og det tror jeg er en rigtig udmærket ting, specielt når det også i kraft af denne lov vil betyde, at man styrker bevaringen, forskningen, formidlingen og også miljøindsatsen, som det fremgår af lovforslaget.

Derfor underer det mig lidt, når lovforslaget her i den sidste del af teksten konstaterer, at lovforslaget ikke har nogen EU-retslige – det forstår jeg – eller miljømæssige konsekvenser. Det står der rent faktisk. Men jeg håber da, at lovforslaget har miljømæssige konsekvenser.

Det er også intentionen bag lovforslaget, at det skal have positive miljømæssige konsekvenser, så også af denne grund – for jeg tror mere på den egentlige lovtekst: at det skal have miljømæssige positive konsekvenser – så har lovforslaget Socialdemokratiets fulde støtte.

Brian Mikkelsen (KF):

Den oprindelige lov om statstilskud til zoologiske haver fra 1977 har efterhånden en del år på bagen. Loven tog sit udgangspunkt i behovene i den zoologiske have i København. Aalborg og

Odense samt Givskud Zoo fulgte så bare trop. Men udviklingen de sidste 22 år er ikke gået spørøst hen over de zoologiske haver.

Selv om loven fra 1977 til fulde har levet op til sit formål om at skabe professionelle zoologiske haver med høj international standard – der er mange gode eksempler på det – så har der til gengæld ikke været plads i den eksisterende lov til udvikling af nye og anderledes zoologiske anlæg med en lidt anden indfaldsvinkel end den, de mere traditionelle zoologiske haver har været disponenter for.

På den baggrund mener vi fra konservativ side, at det er på tide, vi tager loven op til revision og fremkommer med en ny og mere tidssvarende lov, der i højere grad tilgodeser nye tiltag.

I det af kulturministeren fremsatte forslag er to af de mest markante ændringer udvidelsen af lovens gyldighedsområde samt en ændring af selve tilskudsformen.

Udvidelsen af gyldighedsområdet er en naturlig udvikling af loven for zoologiske anlæg. Gennem årene er der opstået en række zoologiske anlæg, der lægger vægt på andre dyregrupper, og som, såfremt de har en tilfredsstillende høj standard, skal være tilskudsberettigede på lige fod med de gamle zoologiske haver.

Således udfører f.eks. Danmarks Akvarium et flot stykke arbejde på sit område, og akvariet fremstår i dag som en seværdighed af høj kvalitet og præget af et stærkt professionelt arbejde.

I forbindelse med denne udvidelse må der selvfølgelig stilles en række krav, der skal honoreres af det enkelte zoologiske anlæg for at komme i betragtning til modtagelse af tilskud. De krav, der er specificeret i lovforslaget, understreger med al ønskelig tydelighed, at man ønsker at støtte professionelt drevne zoologiske anlæg med en klar faglig profil, der yder en indsats inden for det zoologiske område som et hele – det være sig i form af arbejde for bevarelse af truede dyrearter eller i andre former for samarbejde, nationalt såvel som internationalt.

Fra konservativ side er vi tilfredse med de krav, der er formuleret i lovforslaget, og den grad af professionalisme man kræver af eventuelle ansøgere. Derimod vil jeg ikke lægge skjul på, at vi er skeptiske over for selve budgetrammen. Vi vil således gerne benytte udvalgsarbejdet til at kigge nærmere på, hvorledes ministeren har regnet sig frem til, at 4 mio. kr.

skulle være tilstrækkeligt til at dække den forventede meransøgning.

Der er alene 12 medlemmer af DAZA, der alle må forventes at være potentielle modtagere af støtte, og derudover skal der oprettes et selvstændigt sekretariat, der skal betjene Rådet for Zoologiske Anlæg, og 4 mio. kr. ekstra lyder derfor ikke umiddelbart af meget. Vi vil derfor gerne sikre os, at vedtagelsen af dette lovforslag ikke medfører forringelser for de zoologiske anlæg, der allerede i dag modtager støtte. Det ville jo virke noget underligt og bagvendt, hvis man lavede en lov, som skulle være moderne og tidssvarende, og det så eksempelvis gik ud over de meget, meget velfungerende zoologiske haver i Odense og Aalborg, såfremt man ønsker at ændre tilskudsformen til et rammetilskud, som fastsættes af det ved samme lejlighed oprettede Råd for Zoologiske Anlæg.

Hidtil har tilskuddet haft form af tilskud udregnet som en fast del af den pågældende haves driftsudgifter, og der er ingen tvivl om, at det gamle system med en fastlagt procentvis andel af driftsudgifterne er forældet og bør erstattes af en mere behovsorienteret ansøgningsform. Men vi har dog visse forbehold over for den foreslåede ordning. Vi ser det som en klar fordel at nævne Rådet for Zoologisk Anlæg's mulighed for at se bort fra udgifter til forrentning af lånekapital. Det er jo stort set kun Københavns Zoologiske Have, der i kraft af penge på bankkontoen ikke bliver ramt af denne ændring. De øvrige haver er belastet af lånebyrder af divergerende størrelser, og det er klart, at når man nu har investeret i nyanlæg og moderniseringer, som man har gjort i provinsen, vil man blive hårdere ramt. Det er altså en forfordeling i forhold til København.

Endvidere vil vi gerne sikre os, at der ved tildelingen af midler tages tilstrækkelige geografiske hensyn, således at vi ikke ser, at Københavns Zoologiske Have trods sin størrelse og høje internationale standard favoriseres på bekostning af de i provinsen beliggende haver og anlæg. Som det er i øjeblikket, rammes Københavns Zoologiske Have af det i loven fastsatte loft for støtte, og den nye lov kan således af nogle ses som en mulighed for at få tilført yderligere midler til København. Vi vil under udvalgsarbejdet sikre os, at Rådet for Zoologiske Anlæg har de rette incitamentter til også at indtænke regionale hensyn ved tildeling af støtte, for det er af største betydning, at vi bevarer og styrker de i provinsen beliggende anlæg, så det

ikke kun er københavnernes, der har mulighed for rige oplevelser i den zoologiske verden.

Vi er altså stort set tilfredse, men vi er ikke helt tilfredse med, at lovforslaget tildeler Rådet for Zoologiske anlæg meget stor magt. Det kan som sådan være i orden, men loven angiver på ingen måde, på hvilke betingelser det skal udøve sin magt. Hvad skal det enkelte zoologiske anlæg egentlig bedømmes på? Det stiller anlæggene i en meget usikker situation og giver efter vores bedste overbevisning lige lovlig frie vilkår til Rådet for Zoologiske Anlæg. Der bør i loven angives nogle faste rammer, som rådet skal følge i sine bedømmelser.

Sammenlagt finder vi, at ministeren har fremsat et godt og visionært forslag, som vi umiddelbart kan støtte. Men det kræver dog, vi under udvalgsarbejdet får klarlagt de problemer, jeg netop har skitseret her i Tinget.

Jens Rohde (V):

Jeg skal beklage, at jeg ikke var her i første omgang. Jeg havde en aftale med en kollega om, at vedkommende skulle overtage min ordførertale, men så blev det alligevel muligt for mig at komme.

Det er jo en stor dag, kan man sige, for her er et lovforslag fra kulturministeren, som vi i Venstre overordnet set støtter. Der er tale om en ny lov om zoologiske anlæg.

Hidtil har man haft automatiske driftstilskud, udregnet i forhold til lønudgifterne. Nu lægges der op til en rammestyring på baggrund af en helhedsvurdering af anlæggene, som foretages af et nedsat Råd for Zoologiske Anlæg, og samtidig åbnes der mulighed for, at også akvarier og terrarier vil kunne godkendes som tilskudsberettigede. Begge dele synes Venstre er en særdeles god idé, for dels giver det et fast hold i udgifterne, og dels styrker loven det regionale islet samt den zoologiske indsamling, forskning og formidling.

I Venstre har vi noteret os de mange positive høringsvar, men vi har også noteret os nogle af de betænkeligheder, som er kommet til udtryk i svarene, og derfor vil vi søge at sikre, at der som udgangspunkt laves flerårige aftaler, så anlæggene kan disponere driftsøkonomisk. Vi ønsker også, at kommissoriet for Rådet for Zoologiske Anlæg bliver klarere udformet i lovforslaget, såfremt det er muligt, og vi ønsker at se på mulighederne for at indarbejde nogle

objektive kriterier for tildeling af tilskuddene, som er ens for alle.

Med disse foreløbige bemærkninger vil Venstre arbejde positivt med på den endelige udformning af lovforslaget, hvis overordnede mål og midler vi som sagt kan støtte.

Poul Nødgaard (DF):

Men kan jo sige om dette lovforslag, at det skal erstatte en 23 år gammel lov, som nu ønskes moderniseret. Det er i hvert fald sådan, Dansk Folkeparti læser lovforslaget. Der er tale om en mindre udvidelse, idet akvarier og terrarier bliver tilskudsberettigede, og det har vi faktisk ikke de helt store bemærkninger til.

Vi er af den opfattelse med hensyn til de zoologiske haver, som vi faktisk har kendt alle sammen helt fra barnsben, at der ville blive noget nær folkeopstand, hvis man på nogen måde rørte særlig afgørende ved deres eksistens og ved de beløb, der bruges årligt til de zoologiske haver – nu kommer der så 4 mio. kr. oveni, fordi man vil udvide beløbsrammen lidt for år 2001, når loven skal træde i kraft. Zoologiske haver er noget, der er til glæde for alle generationer, må man nok sige. Det lægger jeg utrolig megen vægt på, og jeg ved også, hvor mange skoleklasser der besøger vores zoologiske haver.

Når man læser lovforslaget, er der nogle regler og nogle krav, og det skal der selvfølgelig også være. Men jeg vil godt spørge i al min uvidenhed, om de krav, der stilles op med hensyn til kvalitet og den slags, måske har fået en drejning i en lidt for hård retning. Man skal jo passe på ikke at stille krav, som er urealistiske, og jeg kunne godt tænke mig at vide, når ministeren senere kommer herop, om det bliver sådan, at det er nogle krav, de kan leve med. Det skal jo ikke være sådan, at det er uopnåeligt at opfylde dem, i hvert fald for de nye anlæg, for jeg går ud fra, at de fire eksisterende zoologiske haver, som er omtalt i lovforslaget, kører videre, som de altid har gjort.

De statslige udgifter på ca. 18. mio. kr. om året plus de 4 mio. kr. ekstra, der kommer til, vil vi heller ikke gøre de store indsigelser imod.

Alt i alt synes vi, det er godt, at loven nu bliver moderniseret og ajourført i takt med det, der er sket i de mange mellemliggende år, og vi vil derfor i Kulturudvalget og videre frem støtte, at dette forslag kan blive gennemført så hurtigt som overhovedet muligt.

Kaj Stilling (SF):

Tanken bag lovforslaget, nemlig at give mulighed for statstilskud til zoologiske anlæg, er en god tanke, og det at gøre dem mere tidssvarende er vi i SF meget positive over for. Samtidig er det også meget positivt, at man vil lave disse zoologiske anlæg til mere professionelle anlæg, og det er også positivt og godt, at man udvider kredsen til ikke kun at omfatte zoologiske haver. Vi synes, det er en god idé.

Samtidig løser forslaget forhåbentlig de problemer, som Københavns Zoologiske Have har haft ved at støde på 18 pct.-loftet. Det har vist sig, at Københavns Zoologiske Haves tilskudsandel har ligget konsekvent lavere end de andre haver.

Der er en nyskabelse, som hedder Rådet for Zoologiske Anlæg. Sammensætningen af rådet lyder meget spændende, og dets kompetence bliver tilsyneladende udvidet, så det ud over at føre tilsyn med anlæggene, som det nuværende tilsynsråd gør, også skal foretage en egentlig kvalitetsvurdering af de enkelte anlæg, deres budgetter og deres planer osv.

Endelig er det en god og vigtig ting, at anlæggene fremover får en langt større forpligtelse over for offentligheden i form af en langt større formidlingsindsats og undervisningsforpligtelse, samtidig med at det understreges, at anlæggene, hvor det er muligt, skal holde åbent hele året. Kravene til anlæggene om at medvirke i nationalt og internationalt samarbejde er også en meget positiv ting, for det er en af forudsætningerne for vilde dyrs bevarelse, at man ikke kun samarbejder nationalt, men også på tværs af grænser.

Til slut vil jeg påpege, at kravet om, at de enkelte anlæg skal formulere en konkret miljøpolitik, er en rigtig god ting. Det er vigtigt, at man fremover både tager hensyn til de konkrete forureningskilder og ser på energibesparelser på lys og varme osv.

Alt i alt et fornuftigt forslag, og SF vil deltage positivt i udvalgsarbejdet. Jeg har lige et enkelt opklarende spørgsmål: Er det korrekt opfattet, at der fremover forsøges tilført 4 mio. kr. ekstra om året fra år 2001?

Henrik Svane (RV):

Det Radikale Venstre mener, at det fremsatte lovforslag giver mulighed for at gennemføre en mere tidssvarende ordning for statstilskud til zoologiske anlæg.

Formålet med lovforslaget er at styrke den stigende professionalisering af de zoologiske anlæg og samtidig åbne for statslig støtte til en større kreds af zoologiske anlæg, eksempelvis akvarier og terrarier. Udviklingen har vist, at der er et stadig større behov for at støtte zoologisk indsamling, bevaring, forskning og formidling, og at den gældende lovgivning ikke opfylder de gældende behov.

På grund af Det Radikale Venstres ambitioner om en stadig kvalitetsforbedring af de zoologiske anlæg er vi glade for, at tilskudsmodtagerne stilles over for skærpede krav, f.eks. angående hensyn til formidling, miljøhensyn, langtidsplanlægning og internationalt samarbejde. Dette skulle gerne være med til både at gøre de zoologiske anlæg mere attraktive for publikum og stille dem bedre internationalt på grund af den normalt høje kvalitet, der kendetegner de danske zoologiske anlæg.

Bevillingen til de zoologiske anlæg bliver rammestyret i stedet for som nu lovbundet. Det Radikale Venstre mener, at det åbner for en mere saglig og pragmatisk vurdering af berettigelse til statstilskud, fordi tilskuddet baseres på en fagligt kvalificeret helhedsvurdering, som foretages af Rådet for Zoologiske Anlæg. Rådet indstiller tilskudsfordelingen til kulturministeren, der træffer den endelige afgørelse om bevilling.

Som konsekvens af det fremsatte lovforslag bortfalder behovet for at fastlægge et loft over det tilskud, det enkelte zoologiske anlæg kan modtage. Dette åbner efter vores mening for en mere fleksibel tilskudstildeling, der tager hensyn til de enkelte anlægs aktiviteter i stedet for kun at fokusere på det samlede omkostningsniveau.

Vi kan støtte forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Formålet med dette lovforslag er at fastlægge rammer for ydelse af statstilskud til zoologiske anlæg.

For at opnå disse statstilskud skal de zoologiske anlæg opfylde en del betingelser, som er meget fornuftige. Anlæggene skal bl.a. udarbejde en arbejdsplan, hvoraf det skal fremgå, hvilke opgaver anlægget vil forpligte sig til at udføre, og planen skal indsendes hvert fjerde år. Dette mener jeg egentlig kunne være en af begrundelserne for, at der kunne være tale om flerårige bevillinger til de zoologiske anlæg, for det kan jo være vanskeligt for sådanne anlæg at

planlægge og lægge noget som helst til rette, hvis bevillingerne kun dækker 1 år ad gangen. Endvidere villé det være godt, om der kunne være nogle faste, objektive kriterier, som var ens for alle anlæg i hele landet, for at opnå tilskud.

Kristeligt Folkeparti ser lovforslaget som en modernisering af den nuværende lov og som et fremskridt for de zoologiske anlæg, idet kredsen af mulige tilskudsmodtagere udvides. Dette må dog på ingen måde mindske tilskuddene til nuværende anlæg eller udsulte disse, og især skal vi være opmærksomme på de zoologiske anlæg i provinsen, så de ikke kommer i anden række.

Kulturministeren skal ifølge forslaget oprette et nyt Råd for Zoologiske Anlæg, og dette råd skal afgive udtalelser om godkendelse, føre tilsyn med zoologiske anlæg, der modtager stats-tilskud, osv.

Som forslaget foreligger her, kan Kristeligt Folkeparti støtte det og ser frem til et godt arbejde med det i udvalget.

Kim Behnke (FRI):

Vi har i Frihed 2000 læst kulturministerens forslag med interesse, men vi kan ikke støtte forslaget, og det kan vi ikke af to grunde:

For det første er det vores opfattelse, at zoologiske haver og andre zoologiske anlæg skal fungere på private vilkår. For det andet er det vores opfattelse, at lige så snart man udvider denne kreds af tilskudsmodtagere, gør man dem afhængige af tilskuddene. Anlæggene, museerne, uanset hvilken karakter de har i dag, vil få en afhængighed af offentlige tilskud, som de på lang sigt kommer til at fortryde, for de offentlige tilskud bliver ikke udbetalt uden forpligtelser.

I samme øjeblik man modtager offentlige tilskud, følger der en lang række forpligtelser med. Den frihed, som de pågældende institutioner hidtil har oplevet, er væk. I stedet bliver de underlagt embedsmændene i ministerier og andre steder. Det bliver en årlig tiggergang over for politikerne, når man skal bede om at få tilskud. Man kommer til at deltage i det årlige slagsmål, når finansloven skal skrues sammen, for at få sine tilskud. De kreative kræfter, alle de gode menneskelige ressourcer, man har, og som burde bruges på at udvikle selve den zoologiske institution, kommer til at gå med at udfylde skemaer og afrapportere osv. Og derfor er vores anbefaling til de pågældende, at de

skal holde fingrene fra fadet og lade være med at gøre sig til en del af det statslige tilskudsorgie. Det kommer de til at fortryde på sigt.

Så til spørgsmålet om selve det at privatisere: Er det overhovedet realistisk? Ja, det er det, hvis man vel at mærke betragter zoologiske haver og andre steder som en del af et tilbud. Det kan være et turisttilbud, og det kan være et underholdningstilbud. Og der findes jo eksempler, oven i købet danske eksempler, på, at den slags sagtens kan lade sig gøre. Jeg tænker i den forbindelse på et sted som Jesperhus på Mors. Hvorfor kan det fungere uden offentlige tilskud? Jo, det kan det selvfølgelig, fordi der ud over terrarier og andre udstillinger af dyr også er en blomsterpark, svømmefaciliteter, campingfaciliteter osv. – alt sammen noget, der gør, at det kan fungere som en samlet virksomhed. Og nøjagtig det samme skal alt lige fra Københavns Zoologiske Have til de mindste steder selvfølgelig også gøre. De skal gøre sig til en del af et samlet turisttilbud, for så behøver de ikke at få offentlige tilskud, og så behøver de ikke gøre sig afhængige af Folketinget, af politikerens vilje og lyst til at yde dem penge.

Derfor synes vi, at dette lovforslag er dårligt. Vi ville hellere have haft et lovforslag, der gav de pågældende institutioner frihed til selv at sammensætte deres økonomi og frihed til at sige nej tak til at modtage offentlige tilskud. Det ville også have den efter vor mening absolut positive sideeffekt, at så ville skatteyderne også spare nogle penge, som de i stedet kunne bruge, når de efterspurgte turisttilbud. På den måde ville økonomien komme til at fungere på en anden måde, end når den skabes over de offentlige kasser.

Vi kan altså desværre ikke tilslutte os lovforslaget.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Formålet med det fremsatte lovforslag er at ophæve automatikken i den måde, der gives tilskud på til de zoologiske haver. Formålet er endvidere at professionalisere de zoologiske haver, ikke mindst med henblik på en bedre formidling og med henblik på at forpligte de zoologiske haver til at medvirke til bevarelse og udvikling af den biologiske mangfoldighed. Endvidere udvides lovens område ved, at det også gøres muligt at støtte akvarier og terrarier, og endelig udvides de muligheder, der i forvejen er på Kulturministeriets område for at lægge ansvaret for tildeling af tilskud ud i et arms-

længdeorgan. Det armslængdeprincip, som vi i øvrigt lægger stor vægt på i kulturpolitikken, kommer nu også til at gælde, når det drejer sig om støtte til de zoologiske haver.

Hr. Søren Hansen var forundret over, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser. Det skyldes, at man ved miljømæssige konsekvenser forstår forureningsmæssige konsekvenser, og i den forbindelse er jeg da glad for at kunne konstatere, at dette forslag ikke på nogen måde bidrager voldsomt til forureningen i Danmark eller i resten af verden. Tværtimod bidrager lovforslaget til at understøtte en række andre faktorer, som vi i øvrigt lægger vægt på, når der er tale om miljø og udvikling, nemlig bevarelse af den biologiske mangfoldighed.

Hr. Brian Mikkelsen var bekymret for, om 4 mio. kr. er tilstrækkeligt til at realisere intentionerne i lovforslaget. Som på mange andre af kulturministerens områder er det somme tider svært at få pengene til at række, men jeg tror rent faktisk, at vi kan komme et pænt stykke af vejen, når det drejer sig om at styrke kvaliteten i de zoologiske haver, med de 4 mio. kr., der er lagt op til som ekstra støtte.

Hr. Brian Mikkelsen var også bekymret for de reducerede muligheder for at give tilskud til renteudgifter. Det hænger sammen med, at en række af de zoologiske anlæg har optaget store lån og derfor er belastede af store lånebyrder og renteudgifter. Med det lovforslag, der nu er lagt frem, reduceres mulighederne for at give støtte til renteudgifterne – eller sagt på en anden måde: Der er ikke længere automatik i at kunne give støtte til renteudgifter. Men netop for at lette vilkårene for en række af de zoologiske haver har vi lavet en 4-årig overgangsordning, så der altså fortsat er mulighed for at give støtte til renteudgifter i de kommende 4 år.

Hr. Brian Mikkelsen ønskede også, at der blev taget geografiske hensyn. Her synes jeg, man skal være opmærksom på bemærkningerne til § 6, stk. 4. Her står der netop, at det nye råd får mulighed for at tage geografiske hensyn.

Hr. Jens Rohde lagde vægt på, at der skal kunne indgås flerårige økonomiske aftaler om økonomien for at give anlæggene bedre mulighed for at planlægge. Rådet for Zoologiske Anlæg kan i forbindelse med sin vurdering af de enkelte anlæg også tage hensyn til de 4-årige handlingsplaner, de enkelte anlæg skal lave, og

desuden er der mulighed for at lave 2-årige aftaler eller flerårige aftaler i det hele taget, hvis økonomien tillader det. Men under alle omstændigheder kan der ikke laves flerårige aftaler med de enkelte zoologiske anlæg uden samtidig at tage hensyn til finanslovene for de enkelte år.

Hr. Poul Nødgaard spurgte, om de kvalitetskrav, der stilles til de zoologiske anlæg, er for hårde. Kvalitetskravene er opridset i § 3, og når man læser dem igennem og ser på, hvad der kræves, synes jeg ikke, man på nogen måde kan sige, at de er for hårde. Der stilles krav om, at formidlingen skal være i orden, og at der skal lægges særlig vægt på formidling til børn og unge. Der skal lægges vægt på, at de almindelige dyrevelfærdsregler bliver overholdt, og der skal lægges vægt på, at der er en vis bredde i geografisk forstand i de enkelte anlæg, osv. Nej, jeg synes ikke, at der er tale om for skrappe krav, men det er klart nok, at der skal stilles krav. Det er rent faktisk noget nyt, for i den gamle lov var det sådan, at der var automatik i tildelingen af tilskud, og det er der altså ikke længere. Nu er der nogle krav, der skal opfyldes.

Til hr. Kaj Stilling: Ja, det er rigtigt, at der kommer en ekstrabevilling på 4 mio. kr., og den bevilges inden for Kulturministeriets økonomiske ramme.

Hr. Kim Behnke synes, det er ærgerligt, at de zoologiske anlæg nu skal til at slås om pengene over finansloven. Det kan man selvfølgelig have lov til at mene, men på den anden side er det vel en del af demokratiets spilleregler, at hvert eneste år kan et flertal i Folketinget tage stilling til, hvor meget der skal gives i støtte til de zoologiske haver. Jeg vil også gerne gøre hr. Kim Behnke opmærksom på, at lovforslaget jo på ingen måde forhindrer zoologiske haver i at undlade at søge støtte. Der er skam frihed til at blive fri for statstilskud, ingen er forpligtet til at modtage pengene, så derfor mener jeg ikke, at lovforslaget er med til at udhule privat initiativ og foretagsomhed.

Med disse ord vil jeg gerne sige tak for den brede opbakning til lovforslaget, og jeg ser frem til arbejdet i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om mellemlange videregående uddannelser.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 2/2 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 187: Forslag til lov om ændring af lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og en række andre love. (Etablering af sektor for Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er)).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 2/2 2000).

19) Første behandling af lovforslag nr. L 188: Forslag til lov om Danmarks Pædagogiske Universitet.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 2/2 2000).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Peter Baadsgaard (S):

Med disse lovforslag tages der endnu nogle skridt i retning mod regeringens uddannelsespolitiske mål, og derfor kan Socialdemokratiet også give sin fulde støtte til de foreliggende lovforslag.

Det er Socialdemokratiets målsætning, at alle unge skal have en ungdomsuddannelse – enten en gymnasial eller en faglig uddannelse – og desuden har vi i Socialdemokratiet den ambition, at mindst halvdelen af de unge skal have enten en lang, en mellemlang eller en kort vi-

deregående uddannelse. I dag er det godt 40 pct., der får en sådan videregående uddannelse. Der skal altså vækst til, og det er noget af det, som disse lovforslag drejer sig om.

Det er hensigten, at væksten først og fremmest skal lægges på de mellemlange og de korte videregående uddannelser som f.eks. sygeplejerske, jordemoder, socialrådgiver, diplomingeniør, journalist m.fl. Der er altså tale om en lang række gode og gedigne uddannelser af 3 til 5 års varighed, som er karakteriserede ved at være erhvervsrettede mod job i den private eller den offentlige sektor.

Ud over at give mulighed for, at flere får en sådan uddannelse, skal vi også sikre uddannelsernes kvalitet, så uddannelserne kan fremstå som attraktive tilbud til de unge, og der skal fastholdes en regional spredning af disse uddannelser, så vi ikke ender i den situation, at alle uddannelser er samlet i de fire største byer. Lovforslagene lægger både op til at styrke kvaliteten og at fastholde den regionale spredning, ikke kun af hensyn til de unge, men også fordi det betyder meget for lokalsamfundene at have disse uddannelsessteder.

I Danmark har vi i forhold til andre lande mange små institutioner, og det indebærer en stor risiko for, at uddannelsesmiljøerne, de faglige og pædagogiske miljøer, bliver for snævre og for stærkt begrænsede i deres udviklingsmuligheder i forhold til tidens krav til uddannelserne. Men i stedet for at nedlægge en række institutioner som f.eks. seminarier eller sygeplejerskoler lægges der her op til, at institutionerne finder sammen i et forpligtende samarbejde i de såkaldte centre, så de får langt bedre muligheder for at udvikle sig og forny uddannelserne.

Der er ikke tale om, at der skal nedlægges uddannelsessteder, som nogle har ytret. Det vil faktisk ikke lokalt kunne besluttes at nedlægge et uddannelsessted uden en politisk godkendelse herindefra, nøjagtig som forholdene er i dag ved f.eks. seminarienedlæggelser. Efter min opfattelse vil de foreliggende lovforslag tværtimod styrke uddannelsesstedernes muligheder for at overleve i en tid med et faldende antal unge.

Ved centerdannelse kan man styrke uddannelsernes kvalitet, fordi der bliver styrke til at igangsætte udviklingsopgaver, både faglige og pædagogiske. Centrene kan forny de eksisterende uddannelser, herunder efter- og videreuddannelse, de kan udvikle nye uddannelser, og de kan samarbejde med regionale virksom-